

[Justitsministeren.]

her i Landet, det er der ikke noget mærkeligt i. Jeg kan om de Tilfælde, det ærede Medlem Hr. Rytter fremdrog, bare sige, som jeg sagde i Anledning af de Tilfælde, det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen fremdrog, at jeg vilde sætte megen Pris paa at blive gjort bekendt med dem. Jeg tænker paa ham, der skal have sagt, at det var farligt at røre ved ham. Ja, det kan nok være, det bliver farligt, men jeg vil haabe, det bliver farligt for ham selv at sige noget saadant, naar vi faar Sagen oplyst. Det er klart — og det er kun til Overflod, jeg gentager det —, at selvfølgelig staar jeg paa det Standpunkt, at alle Overgreb, alle Forbrydelser og ikke mindst Trusler, der fremsættes, skal behandles efter Fortjeneste; men man maa ikke glemme, at vi lever i en Overgangstid, vi har ikke kunnet bringe alle Forhold — og det gælder ikke blot Retsforholdene — tilbage paa Plads, saadan som vi forlod dem før Krigen. Der maa gaa en Tid endnu, og der kan ske Ting, som vi ikke sætter Pris paa; vi maa bare haabe, at der sker saa lidt som muligt af den Art, at Afviklingen bliver saa lempelig som muligt, og at den bliver uden dybe Indgreb, som vi senere alligevel ikke vilde have ønsket.

Jeg finder det naturligt og rigtigt, at Kritik fremsættes. Jeg har altid opfattet Kritikken som haaret af et Ønske om at faa Oplysninger om det, der maa ligge enhver paa Sinde, og jeg tror heller ikke, man skal tage for tungt paa, at Kritikken lejlighedsvis maaske virker en lille Smule irriterende; Herregud, det er jo ogsaa Mennesker. Det har været et svært Arbejde, som mange har gjort, og det under meget vanskelige Forhold, til Dels under utaknemmelige Vilkaar. Jeg kan for mit Vedkommende godt forstaa, om en eller anden saa opfatter det som et Udtryk for enten manglende Forstaaelse eller manglende Anerkendelse, at en Kritik fremsættes paa en eller anden Maade. Jeg tror ikke, man skal tage for tungt paa det, det kommer nok alt sammen i sin rette Plan igen.

Jeg er ikke gaet dybere ind paa alle Enkeltheder i de Spørgsmaal, som er nævnt her, og jeg har heller ikke opfattet det saadan, at det var ærede Medlemmers Mening, at jeg skulde behandle hvert enkelt

lille Punkt. Jeg tror, at jeg har klargjort min Stilling til det, der ligger for, og jeg haaber, at det Indtryk, som mine Udtalelser giver af den Stilling, jeg tager til Spørgsmaalene, ogsaa vil være tilfredsstillende.

Minister Frode Jakobsen: Det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen vendte sig mod Paastanden om, at den Kritik, der er rejst i dette høje Ting, skulde have urene Motiver, være smaalig eller være pladderhuman. Jeg har i og for sig ikke Grund til at svare paa det, idet jeg ved, at jeg ikke er fremkommet med saadanne Paastande. Jeg har hidtil ikke følt mig foranlediget til at gaa ud fra, at den Kritik, der er rejst her, ikke havde rene Motiver. Vi er taknemmelige for ærlig Kritik. Jeg mener som Justitsministeren, at Kritik er Nerven i et demokratisk Samfund, og som sagt, hidtil har jeg ikke følt, at vi havde Grund til at gaa ud fra, at Kritikken ikke var fremkaldt af de bedste Motiver. Jeg synes blot, den har været noget mere præget af Tillid til de internerede Nazister end til Frihedsbevægelsens Mænd.

Jeg synes, det er forbavsende med de mange Tilfælde, der stadig væk kører rundt, om mishandlede Personer, som vi ikke faar Navnene paa. Jeg har Indtryk af, at det stadig er de samme Sager, som spøger. Maaske formerer de sig endog ved at en Sag ved Unøjagtigheder og Ændringer opfattes som to forskellige. Om disse Sager maa jeg sige: Hvorfor kommer man ikke til os med dem? Ingen er mere interesseret end vi i at faa alle disse Sager opklaret, i at faa Folk, der har gjort sig skyldige i utilbørlig Adfærd, straffet. Vi gør, hvad vi kan, for at finde frem, og har som sagt fundet frem til 8 Tilfælde mellem 17 000 Frihedskæmpere i København.

Til det ærede Medlem Hr. Rytter vil jeg sige, at hvad han sagde med Hensyn til Lægeerklæringerne, er der naturligvis ikke noget i Vejen for at tage Hensyn til. Vi maa overveje, under hvilke Former vi kan give Oplysninger om Lægeerklæringer, Landstilsynet er en ny Institution. Det har i det Hastværk, vi har staaet i omkring den 5. Maj, maattet baseres paa de Læger, vi mest praktisk kunde faa til det rundt omkring i forskellige Interneringslejre. Efterhaanden er det blevet